

dovolává, platí všeobecně pro obor trestního řízení soudního, civilního i vojenského. Úchytku od této zásady stanoví zákon sám výslovně, a to v 2. odst. § 22 zákona z 17. října 1919 č. 562 sb. z. a n., tato týká se však pouze oblasti trestního práva uherského a na tento případ ji vztahovati nelze.

Úvahami těmi dospěl nss k zamítnutí stížnosti jako bezdůvodné.

Č. 1483.

Obecní starosta: K výkladu §§ 56 a 100 ob. zřiz. čes.

(Nález ze dne 11. září 1922 č. 6889.)

Věc: Josef H. v B. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran pořádkové pokuty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Usnesením okresní správní komise ve Zbiroze z — byla st-li uložena pokuta 40 K ve prospěch fondu chudinského, protože neuposlechl rozhodnutí okresní správní komise ze dne —, potvrzeného rozhodnutím zemského správního výboru v Praze ze dne —, aby pozemek ponechaný obecnímu poslu a hajnému podle zákona o obecním jmění ze dne 17. července 1919 č. 421 sb. z. a n. byl veřejnou dražbou propachtován.

Svrchu uvedené usnesení bylo nař. rozhodnutím potvrzeno z důvodů, že st-l jako starosta, ač vyzván, aby provedl rozhodnutí okresní správní komise potvrzené zemským správním výborem, toho neučinil, nýbrž dopustil, že obecní zastupitelstvo, rozhodnutí nadřízených samosprávných instancí ignorovalo, aniž použil proti obecnímu zastupitelstvu práva daného mu v § 56 ob. řádu.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou neshledal nss důvodnou:

Podle obsahu spisů správních není o tom pochyby, a stížnost to také nijak nebéře v odpor, že okresní správní komise ve Zbiroze usnesením ze — nařídila st-li jako starostovi obce, aby pozemek dosud obecním poslem a hajným užívaný dal do pronájmu veřejnou dražbou. Protože stížnost do tohoto usnesení podaná byla rozhodnutím zemského správního výboru v Praze odmítnuta jako opožděná, nabyl příkaz st-li udělený právní moci. Tento příkaz vydaný samosprávným orgánem, jemuž po zákonu přísluší dozor nad hospodařením s obecním jměním a užitky ze statku obecního, nastoupil na místo dosavadního, obecním výborem usneseného způsobu užívání pozemku a nejen nepotřeboval, nýbrž docela byl odňat dalšímu usnášení obecního výboru o něm. Bylo tedy povinností st-le jako starosty obce, aby příkaz ten po rozumu § 56 ob. zřiz. bez dalšího nového usnášení obecního výboru vykonal, k čemuž byl vyzván výnosem okresní správní komise ze dne — s pohlázkou, že bude jinak proti němu zakročeno dle § 100 ob. zřiz. Přes to st-l dopustil, aby se obecní výbor ve schůzi své znovu usnesl, že pozemku má dále užívati obecní posel, jak sám okresní správní komisi připsal z — oznámil.

Ačkoliv dle toho st-l porušil svoji povinnost již tím, že záležitost užívání pozemku vyššími úřady dozorčími pravoplatně rozhodnutou předložil znovu obecnímu výboru k usnesení, mohl toto provinění své odčinití tím, že by býval ono usnesení obecního výboru podle § 56 ob. zř. prozatím nevykonal. Neučinil-li ani to, stupňoval tím svoji vinu.

Má-li stížnost za to, že povinností starosty jest zastaviti pouze takové usnesení obecního výboru, které odporuje zákonům, přehlíží, že to platí i o usneseních, kterými výbor vykročil z mezí své působnosti (§ 56). Že výbor neměl více práva na pravoplatném rozhodnutí úřadů dozorčích něco měniti, bylo vyloženo výše. Učiniv tak, překročil výbor mez své působnosti a pro st-le nastala povinnost v odst. 2. § 56 cit. zákona jemu uložená, které rovněž nedostál.

V tomto jednání spočívá porušení povinnosti v záležitosti samostatné působnosti obce, které trestá § 100 ob. zřiz. pro Čechy pokutou až do 40 K. Není tudíž nezákonnosti v tom, když žal. úřad v souhlase s okresní správní komisí, jejíž usnesení potvrdil, uložil st-li pokutu, a to částkou, která nepřesahuje zákonnou nejvyšší výměru.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1484.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti (Čechy):
* Počítá-li se při vyměření přírůstku hodnoty jako hodnota nabývací obecná hodnota k 1. lednu 1903, nelze při výpočtu procenta snížení dávky podle § 13 česk. ř. dávk. z r. 1915 hleděti k době držby před 1. lednem 1903.

(Nález ze dne 1. září 1922 č. 9906.)

Prejudikatura: odchylná pro Slezsko — Boh. č. 1006 adm.

Věc: Filip D. v Praze proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím byla st-li vyměřena dávka z přírůstku hodnoty z převodu domu č. p. — na Král. Vinohradech, jehož majitelem byl od 23. září 1895, na základě kupní smlouvy ze dne 16. března 1917 částkou 2261 K 62 h; při tom srazil úřad s dávky per 2827 K 02 h dle § 13, odst. 1. a 2. dávk. ř. — cis. pat. z 29. prosince 1915 č. 83 z. z. — vypočtené 20%, pokládaje za to, že držba pro vyměření dávky rozhodná trvala více než 10 a ne déle než 15 let, ježto se podle § 12, odst. 1. věty druhé cit. zák. nepřihlíží při vyšetřování rozhodné držby k době před 1. lednem 1903.

Stížnost namítající rozhodnutí tomu nezákonnost uvádí, že názor žal. úřadu není správný. Na dobu před 1. lednem 1903 nehledí se podle § 12, odst. 1. d. ř. při vyšetření přírůstku hodnoty zjištěného podle §§ 5 až 11, a v té příčině rozhodné doby držby; rozhodným jest v tomto směru obsah a doba zcizovacího jednání, jež jest základem převodu; § 12 jedná prý dle nadpisu svého o základu pro vyměření a tu zákon nechce dávatce podrobiti onen přírůstek na ceně, který povstal před 1. lednem 1903; ustanovení toto se však prý nevztahuje na výpočet doby držby